

Fahrlässigkeit, bewusste

Im **deutschen Recht** geht man von bewusster Fahrlässigkeit aus, wenn der Täter es im Rahmen eines bestimmten Verhaltens (aktives Tun oder Unterlassen) zumindest für möglich hält, dass dadurch ein gesetzlicher Straftatbestand verwirklicht wird, er dabei aber pflichtwidrig (objektiv) und vorwerfbar (subjektiv) darauf vertraut, dass es nicht zur Verwirklichung des Tatbestandes kommt. Anders als im deutschen Strafrecht, findet sich im **georgischen Recht** mit Art. 10 Abs. 2 gStGB eine strafrechtliche Legaldefinition der bewussten Fahrlässigkeit. Demnach ist diese dann gegeben, wenn dem Täter bei der Begehung der Tat die Sorgfaltswidrigkeit seiner Handlung bewusst war und er den Eintritt der rechtswidrigen Folge für möglich hielt, dabei aber vergeblich darauf hoffte oder sich sicher war, dass diese Folge nicht eintreten würde. Die Einstellung des Täters, d.h. das Hoffen auf bzw. Erwarten des Ausbleibens des Eintritts der strafrechtlich relevanten Folge, stellt das Abgrenzungskriterium zum bedingten Vorsatz dar. Das Verständnis der bewussten Fahrlässigkeit (in beiden Rechtsordnungen auch als „*luxuria*“ bekannt) entspricht sich damit im deutschen und georgischen Strafrecht. (Mpi/Gtu)

გაუფრთხილებლობა, გაცნობიერებული (თვითიმედოვნება)

გერმანულ სამართალში გაცნობიერებულ გაუფრთხილებლობად ფასდება შემთხვევა, როდესაც პირი გარკვეული ქმედებისას (აქტიური მოქმედების ან უმოქმედობისას) მინიმუმ შესაძლებლად მიიჩნევს კანონით გათვალისწინებული დანაშაულის შემადგენლობის განხორციელებას, თუმცა იგი ამავდროულად მოვალეობის საწინააღმდეგოდ (ობიექტურად) და გასაკიცხი ფორმით (სუბიექტურად) იმედოვნებს, რომ დანაშაულის შემადგენლობა არ განხორციელდება. გერმანული სისხლის სამართლისგან განსხვავებით, **ქართულ სამართალში** სსსკ-ის მე-10 მუხლის მე-2 ნაწილში მოცემულია გაცნობიერებული გაუფრთხილებლობის (თვითიმედოვნების) ლეგალური დეფინიცია. აღნიშნულის თანახმად, იგი სახეზეა, როდესაც პირს გაცნობიერებული ჰქონდა წინდახედულობის ნორმით აკრძალული ქმედება, ითვალისწინებდა მართლსაწინააღმდეგო შედეგის დადგომის შესაძლებლობას, მაგრამ უსაფუძვლოდ იმედოვნებდა ანდა დარწმუნებული იყო, რომ ამ შედეგს თავიდან აიცილებდა. პირის განწყობა, ანუ მისი იმედი და მოლოდინი სისხლისსამართლებრივად რელევანტური შედეგის თავიდან აცილებასთან დაკავშირებით, წარმოადგენს არაპირდაპირი განზრახვისგან გამიჯვნის კრიტერიუმს. ამრიგად, გერმანულ და ქართულ სისხლის სამართალში გაცნობიერებული გაუფრთხილებლობის გაგება (ორივე სამართლებრივ სისტემაში ასევე როგორც „*luxuria*“-ს სახელით ცნობილი) ერთმანეთთან არის თანხვედრაში. (Mpi/Gtu)